

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 27/10

Λουξεμβούργο, 11 Μαρτίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-522/08
Telekomunikacja Polska SA w Warszawie κατά Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej

Τα κράτη μέλη δύνανται να απαγορεύουν την εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεως παροχής υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών από τη σύναψη, από τον τελικό χρήστη, συμβάσεως σχετικά με την παροχή άλλων υπηρεσιών

Εντούτοις, εθνική ρύθμιση η οποία, εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις και χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, απαγορεύει κάθε συνοδευόμενη με δώρα προσφορά από τον πωλητή προς τον καταναλωτή δεν είναι σύμφωνη με το δίκαιο της Ενώσεως περί προστασίας των καταναλωτών

Ο πολωνικός νόμος του 2004 περί τηλεπικοινωνιών προβλέπει ότι, για την προστασία του τελικού χρήστη, ο πρόεδρος της Urząd Komunikacji Elektronicznej (πολωνικής αρχής για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, UKE) δύναται να απαγορεύει σε μια επιχείρηση τηλεπικοινωνιών με σημαντική ισχύ στην αγορά του λιανικού εμπορίου να επιβάλλει στον τελικό χρήστη να γίνει συνδρομητής για υπηρεσίες που δεν του είναι χρήσιμες.

Με απόφαση της 28ης Δεκεμβρίου 2006, ο πρόεδρος της UKE διέταξε την Telekomunikacja Polska SA w Warszawie (TP) να παύσει τις διαπιστωμένες παραβάσεις που συνίσταντο στο ότι εξαρτούσε τη σύναψη της συμβάσεως «neostroda tr» για την παροχή υψηλής ταχύτητας προσβάσεως στο Διαδίκτυο από τη σύναψη συμβάσεως τηλεφωνικών υπηρεσιών.

Δεδομένου ότι οι προσφυγές κατά της ως άνω αποφάσεως απορρίφθηκαν, η TP άσκησε αναίρεση ενώπιον του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Πολωνία). Το δικαστήριο αυτό υπέβαλε στο Δικαστήριο της ΕΕ ερώτημα όσον αφορά τη συμβατότητα με τις οδηγίες του κοινού κανονιστικού πλαισίου για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες¹ εθνικής ρυθμίσεως η οποία απαγορεύει σε όλους τους επιχειρηματίες να συνδέουν τις παροχές τους, χωρίς αξιολόγηση του βαθμού του ανταγωνισμού στην αγορά και ανεξαρτήτως της θέσεώς τους σε αυτήν.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει καταρχάς ότι σκοπός της οδηγίας «πλαίσιο» είναι η δημιουργία εναρμονισμένου πλαισίου για τη ρύθμιση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των συναφών ευκολιών και υπηρεσιών. Ειδικότερα, η εν λόγω οδηγία καθορίζει τα καθήκοντα των εθνικών κανονιστικών αρχών (ΕΚΑ) οι οποίες προβαίνουν σε ανάλυση των σχετικών αγορών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και εκτιμούν αν οι αγορές αυτές είναι όντως ανταγωνιστικές. Αν μια αγορά δεν είναι όντως ανταγωνιστική, η σχετική ΕΚΑ επιβάλλει ex ante κανονιστικές υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις που έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά αυτή.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι σκοπός της οδηγίας «καθολική υπηρεσία» είναι να διασφαλιστεί η δυνατότητα διαθέσεως, σε ολόκληρη την Ένωση, προσβάσιμων από το κοινό υπηρεσιών καλής ποιότητας μέσω πραγματικού ανταγωνισμού και πραγματικών επιλογών, καθώς και να αντιμετωπίζονται οι περιπτώσεις όπου οι ανάγκες των τελικών χρηστών δεν καλύπτονται ικανοποιητικά από την αγορά. Προς τον σκοπό αυτό, η οδηγία καθιερώνει τα δικαιώματα των

¹ Οδηγίες 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία «πλαίσιο») (ΕΕ L 108, σ. 33), και 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία «καθολική υπηρεσία») (ΕΕ L 108, σ. 51).

τελικών χρηστών και τις αντίστοιχες υποχρεώσεις των επιχειρήσεων που παρέχουν προσβάσιμα από το κοινό δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, έτσι, ότι οι καθορισμένες επιχειρήσεις θέτουν τέτοιους όρους ώστε ο συνδρομητής να μην οφείλει να πληρώνει για ευκολίες ή υπηρεσίες που δεν είναι αναγκαίες ούτε υποχρεωτικές για τη ζητούμενη υπηρεσία.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο κρίνει ότι ρύθμιση, η οποία απαγορεύει γενικά και χωρίς τη δημιουργία δυσμενών διακρίσεων τις συνδυασμένες πωλήσεις, δεν θίγει τις εξουσίες που η σχετική ΕΚΑ έχει για να καθορίσει και να αναλύσει τις διάφορες αγορές ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Μια τέτοια ρύθμιση δεν θίγει ούτε την εξουσία της εν λόγω ΕΚΑ να επιβάλει, μετά από ανάλυση μιας αγοράς, ex ante κανονιστικές υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις που έχουν σημαντική ισχύ στην εν λόγω αγορά.

Μολονότι, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, οι ΕΚΑ οφείλουν, ασφαλώς, να υποστηρίζουν τα συμφέροντα των πολιτών της Ενώσεως διασφαλίζοντας υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, παρά ταύτα οι οδηγίες «πλαίσιο» και «καθολική υπηρεσία» δεν προβλέπουν πλήρη εναρμόνιση των πτυχών σχετικά με την προστασία των καταναλωτών.

Συνεπώς, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι **οι οδηγίες «πλαίσιο» και «καθολική υπηρεσία» δεν αποκλείουν εθνική ρύθμιση η οποία, για να προστατεύσει τους τελικούς χρήστες, απαγορεύει σε επιχείρηση να εξαρτήσει τη σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών από τη σύναψη, από τον τελικό χρήστη, συμβάσεως παροχής άλλων υπηρεσιών.**

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η σχετική με την προστασία των καταναλωτών ρύθμιση της Ενώσεως, ήτοι, ειδικότερα, η οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές², αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία, εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις και χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, απαγορεύει κάθε συνοδευόμενη με δώρα προσφορά από τον πωλητή προς τον καταναλωτή.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει, πάντως, ότι λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι επίμαχες στην κύρια δίκη αποφάσεις εκδόθηκαν πριν από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/29, η οδηγία αυτή έχει εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης μόνο μετά την ημερομηνία εκείνη, δηλαδή μετά τις 12 Δεκεμβρίου 2007.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

² Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές) (ΕΕ L 149, σ. 22).